

Vlaams
Parlement

ingediend op **667** (2020-2021) – Nr. 2
29 maart 2021 (2020-2021)

Verslag

namens de Commissie voor Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking
en Toerisme
uitgebracht door Annick Lambrecht

over het ontwerp van decreet

tot instemming met het verdrag nr. 190
betreffende geweld en intimidatie in de wereld van werk,
aangenomen door de Internationale Arbeidsorganisatie
in haar honderdenachtste zitting op 21 juni 2019

*Samenstelling van de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden,
Internationale Samenwerking en Toerisme:*

Voorzitter: Cathy Coudyser.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Maarten De Veuster, Philippe Muyters, Joris Nachtergaele, Karl Vanlouwe;
Johan Deckmyn, Carmen Ryheul, Kristof Slagmulder;
Karin Brouwers, Vera Jans;
Gwendolyn Rutten, Emmily Talpe;
Björn Rzoska, Tine Van den Brande;
Annick Lambrecht.

Plaatsvervangers:

Maaïke De Vreese, Andries Gryffroy, Sofie Joosen, Steven Vandeput, Manuela Van Werde;
Adeline Blancquaert, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch;
Martine Fournier, Orry Van de Wauwer;
Marino Keulen, Bart Tommelein;
Chris Steenwegen, Jeremie Vaneeckhout;
Steve Vandenberghe.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

Documenten in het dossier:

667 (2020-2021) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

Op 23 maart 2021 besprak de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme het ontwerp van decreet tot instemming met het verdrag nr. 190 betreffende geweld en intimidatie in de wereld van werk, aangenomen door de Internationale Arbeidsorganisatie in haar honderdenachtste zitting op 21 juni 2019.

(Deze vergadering werd als videoconferentie georganiseerd.)

1. Toelichting door Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw

Minister *Hilde Crevits* vraagt de commissie in te stemmen met het verdrag nr. 190 betreffende geweld en intimidatie in de wereld van werk. Artikel 6 en 10 slaan op Vlaamse bevoegdheid.

Artikel 6 verplicht de partijen om regelgeving op te stellen om het recht op gelijkheid en non-discriminatie op het werk te garanderen. Vlaanderen heeft dat al bijna twintig jaar. Zo is er het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt wat betreft de beroepskeuzevoorlichting, beroepsopleiding, loopbaanbegeleiding en arbeidsbemiddeling, met aandacht voor personen met een migratieachtergrond, personen met een handicap, oudere werknemers, kortgeschoolden en personen van een bepaald geslacht die in verhouding tot het andere geslacht ondervertegenwoordigd zijn in een specifiek arbeidssegment. Op 17 maart 2021 keurde de plenaire vergadering met grote meerderheid een versterking van dat decreet goed, waardoor zowel formele als informele getuigen van discriminatie beschermd zijn tegen represailles zoals ontslag (zie *Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 611/3).

Artikel 10 van het verdrag verplicht de partijen om ervoor te zorgen dat de arbeidsinspecties en eventueel andere relevante instanties bevoegd zijn om geweld en intimidatie in de wereld van werk aan te pakken. Met het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, zijn de inspecteurs van de Vlaamse sociale inspectie bevoegd om controle uit te oefenen op de evenredige participatie op de arbeidsmarkt.

Vlaanderen was dus al in orde met het verdrag voor het bestond, wat niet betekent dat het dit verdrag niet moet ratificeren. Het is belangrijk om blijvend aandacht te hebben voor de aanpak van discriminatie op de arbeidsmarkt. Niet enkel via regelgeving, maar ook via sensibilisering. Als alles volgens plan verloopt, zal de minister op 2 april 2021 aan de Vlaamse Regering vragen de addenda non-discriminatie en inclusie bij de sectorconvenants goed te keuren. Hierdoor zullen sectoren een substantieel budget krijgen om acties te ondernemen om discriminatie op de werkvloer tegen te gaan. De minister benadrukt dat de sectoren zelf initiatieven nemen, wat volgens haar ook zo hoort te zijn. Daarnaast kan Vlaanderen inspiratie bieden voor landen waar het nog minder goed gesteld is met de bescherming van bepaalde categorieën op de arbeidsmarkt.

2. Bespreking

2.1. Tussenkomenst van Johan Deckmyn

Johan Deckmyn vindt dat het ontwerp van decreet op het eerste gezicht een nobel doel nastreeft. Vlaams Belang vreest evenwel voor een verdoken agenda. De passage over nationale wetgeving “die een inclusieve, geïntegreerde en genderbewuste aanpak vastlegt voor de preventie en uitbanning en intimidatie uit de wereld van het werk”, kan immers worden aangegrepen voor andere zaken zoals een ‘check-your-privilegetraining’, gesteund door de overheid.

Om racisme op de werkvloer te bestrijden, vraagt Coca Cola nu al zijn werknemers minder ‘white’ te zijn: “To be less white is: to be less oppressive, to be less arrogant, to be less trusting, to be less defensive, to be less ignorant, to be more humble, to listen, to believe, break with apathy and break with white solidarity.” De BBC wil bijvoorbeeld als onderdeel van een inclusiviteitsprogramma dat een bizar quotum van 50 procent van het lgbtq+-personeel zich out, wat op een intimidatie lijkt (lgbtq+: lesbian, gay, bisexual, transgender, queer (or questioning), plus). Boris Johnson ten slotte heeft onlangs de moed gehad om de zogenaamde unconsciousbiastrainingen bij overheidspersoneel te stoppen wegens te ‘woke’.

Kortom, de spreker wil waarschuwen voor de gevaren van het uit de pan swingen van woke-strategieën. Wat onderneemt de Vlaamse Regering om het afglijden naar dergelijke woke-want toestanden, die voor de spreker ook racistisch zijn, te verhinderen?

Vlaams Belang wil zich inzetten tegen geweld en intimidatie op het werk, maar zal zich bij de stemming onthouden om te waarschuwen voor de bijeffecten van dit verdrag dat een voorwendsel kan zijn voor bepaalde groeperingen om een agressief antiracistische en verdelende ideologie te importeren op het werk.

2.2. Tussenkomenst van Karin Brouwers

Karin Brouwers zegt dat CD&V het verdrag net buitengewoon vernieuwend vindt, bijvoorbeeld omdat het gendergerelateerd geweld en intimidatie als een structureel probleem betitelt dat zijn oorsprong vindt in de ongelijke machtsverhoudingen in de samenleving, en dus ook in de wereld van werk.

Ze informeert of de omzetting van het verdrag in inlandse wetgeving gecoördineerd gebeurt, of dat elk bevoegdheidsniveau apart te werk gaat. Hoe zal de uitwerking in Vlaanderen gebeuren?

2.3. Antwoord van de minister

Hilde Crevits zal niet op buitenlandse voorbeelden ingaan, dit is immers een Vlaams decreet. Ze zegt dat de memorie van toelichting afdoende duidelijk maakt dat het niet de bedoeling is Vlaamse decreten te wijzigen, net omdat Vlaanderen al een voorloper is. Vlaanderen kan als voorbeeld dienen voor heel wat andere lidstaten. Een welvarende regio dient zich evenwel manifest achter de boodschap te scharen dat discriminatie bestreden moet worden, dus het verdrag ratificeren.

Vorige week is het decreet over de evenredige arbeidsmarktparticipatie gewijzigd. Dat is gecoördineerd, dus afgesproken met de deelstaten en de federale overheid. Voorts zijn er geen wijzigingen meer nodig. Als het parlement dit ontwerp goedkeurt, start gewoon de ratificatieprocedure.

3. Stemming

Het ontwerp van decreet tot instemming met het verdrag nr. 190 betreffende geweld en intimidatie in de wereld van werk, aangenomen door de Internationale Arbeidsorganisatie in haar honderdenachtste zitting op 21 juni 2019, wordt aangenomen met 10 stemmen voor en 2 onthoudingen.

Cathy COUDYSER,
voorzitter

Annick LAMBRECHT,
verslaggever